

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [\[Връзка\]](#). Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата [езикова политика](#) и [политика за превода](#) [\[Връзка\]](#).

Решение по случай 178/2013/LP - Твърдение за психологически тормоз над бивш служител на Агенцията за основните права

Решение

Случай 178/2013/LP - Открит на 12/02/2013 - Решение от 05/12/2014 - Засегната институция Агенция на Европейския съюз за основните права (Критична забележка) |

Случаят касае начина, по който Агенцията за основните права (FRA) се е отнесла към оплакване за предполагаем психологически тормоз над бивш неин служител, и предполагаемия отказ на FRA да предприеме нужните мерки, свързани с него.

След като проучи случая, омбудсманът отправи предложение за приятелско споразумение, в което насърчи FRA да проведе адекватно и цялостно разследване на оплакването за предполагаем психологически тормоз на жалбоподателя. В отговор FRA отхвърли предложението за приятелско споразумение, основавайки се на това, че трябва да поддържа баланс между интересите на жалбоподателя, който вече не е служител на агенцията, и интереса на службата и че всяко ново решение на FRA може да я изложи на опасност от съдебен спор пред съд на ЕС и вероятен иск за обезщетение.

Омбудсманът счете аргументите на FRA за неубедителни. Той отправи критична забележка, констатираща, че отказът на FRA да проведе адекватно и цялостно разследване на оплакването за предполагаем психологически тормоз на жалбоподателя представлява лошо управление.

Контекст

1. Тази жалба се отнася до разглеждането от Агенцията за основните права (FRA) на жалба относно психически тормоз.

2. Жалбоподателят е работил за FRA като командирован национален експерт от 2000 г. до 2007 г. От 2004 г. до 2007 г. работи в отдела за вътрешен одит на FRA. Според жалбоподателя в хода на работата си той се е натъкнал на признаци за нередности и е изготвил редица одитни доклади.
3. Според жалбоподателя неговите одитни доклади не са били адекватно обработени от FRA и той е бил обект на тормоз с различни средства. По-специално според жалбоподателя FRA го е изолирала от колегите си и е започнала да поставя под въпрос валидността на счетоводната му диплома, за да упражни натиск върху него.
4. С оглед на тези събития през 2007 г. жалбоподателят решава да подаде оставка и да се върне на предишната си работа в държавата членка по произход.
5. През 2008 г. жалбоподателят се е свързал с Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) във връзка с предполагаемото неразрешено разкриване на някои от неговите лични данни от страна на FRA. ЕНОЗД стигна до заключението, че жалбата е поне частично основателна.
6. През април 2012 г. жалбоподателят получи копие от вътрешно електронно писмо, изпратено до ръководството на FRA от член на нейния персонал във връзка с горепосочената жалба, подадена до ЕНОЗД. В това електронно писмо нейният автор посочва, че FRA е нарушила правилата за защита на данните и е извършила психически тормоз, което в крайна сметка е довело до оставката на жалбоподателя. Според този автор случаят поражда опасения и не следва да бъде оставен без отговор от орган с мандат в областта на основните права като FRA.
7. През юни 2012 г. жалбоподателят повдига въпроса за предполагаемия си психически тормоз пред FRA. Въпреки че е получил потвърждение за получаване, FRA не е разгледала по същество неговото твърдение.
8. Така в началото на 2013 г. жалбоподателят се обърна към омбудсмана.

Твърдение за липса на адекватно разследване на твърденията на жалбоподателя за психически тормоз

Предложение за приятелско решение на Омбудсмана

9. Жалбоподателят твърди, че е претърпял психически тормоз в рамките на FRA и безуспешно е поискал от последната да предприеме подходящи действия.
10. Омбудсманът подчерта, че проверката не засяга въпроса дали жалбоподателят е бил

или не е бил подложен на психически тормоз. Вместо това фокусът на това разследване е бил ограничен до въпроса дали FRA е предприела подходящи мерки за разследване, след като е била уведомена за твърденията за психически тормоз от страна на жалбоподателя.

11. При предлагането на приятелско решение омбудсманът взе предвид аргументите и становищата, представени от страните. Омбудсманът не беше убеден от i) аргументите, изтъкнати от FRA, за да обясни защо не е в състояние да отговори на опасенията на жалбоподателя, и ii) аргументите, представени от FRA, за да докаже, че е разгледала адекватно тези опасения. По-конкретно, що се отнася до втората група доводи, омбудсманът счита, че твърденията на жалбоподателя са достатъчно точни, за да позволят на FRA поне да разгледа някои мерки за събиране на доказателства. Според жалбоподателя психическият тормоз е резултат по-специално от а) предполагаемата му изолация и б) от поставянето под въпрос на валидността на академичната му степен.

12. Въпреки че FRA твърди, че жалбоподателят не е представил достатъчно доказателства, жалбоподателят е предоставил на FRA конкретни указания за начина, по който се твърди, че е настъпила изолацията, като например предупреждения, издадени от предполагаемия извършител на тормоза до членовете на персонала да не взаимодействат професионално или социално с жалбоподателя, да разпитват служителите, които са се срещнали с жалбоподателя, относно причините за това, и дори да инсталират охранителна камера, която записва кой е влязъл в кабинета на жалбоподателя. Жалбоподателят също така е идентифицирал поименно трима свидетели. Освен това според жалбоподателя FRA не е спазила принципа на равно третиране, тъй като не е поставила под въпрос дипломите на други служители, които се намират в сходно положение.

13. С оглед на гореизложеното омбудсманът е на мнение, че жалбоподателят е предоставил „най-малко някои доказателства“, както се изисква от съдебната практика, и че по този начин FRA е била длъжна да извърши надлежно разследване на твърденията си за тормоз.

14. Освен това, когато институция или орган на Съюза се сблъскват с твърдения за тормоз, които според нея не са достатъчно точни, за да обосноват предприемането на подходящи действия по събиране на доказателства, при всички положения в съответствие с принципите на добра администрация тази институция или орган на Съюза трябва да поиска допълнителна информация или подробности от предполагаемата жертва на такива практики, а не просто да отхвърли жалбата, без дори да се опита да установи релевантните факти.

15. С оглед на гореизложеното на 24 юни 2014 г. Омбудсманът направи приятелско предложение за решение, съгласно което FRA може да обмисли предприемането на надлежно и задълбочено разследване на твърденията на жалбоподателя за психически тормоз.

Оценка на Омбудсмана след предложението за приятелско решение

16. След като получи удължаване на срока, за да може да потърси съвет от външен адвокат, FRA отхвърли предложението за приятелско решение. Според него жалбоподателят не е представил *prima facie* доказателства за тормоз и твърденията не са подкрепени с доказателства. Според FRA, след като е разгледала разглежданите въпроси, тя е стигнала до заключението, че няма доказателства, които да оправдават започването на разследване на въпросните твърдения.

17. По-специално, що се отнася до издаването на дипломата, FRA обясни, че досиетата на почти всички служители са били прегледани през 2007 г. и са установени нередности и по отношение на осем други служители. Поради това твърдението, че жалбоподателят е бил конкретно насочен, е неправилно.

18. Що се отнася до въпроса за твърдяната професионална изолация на жалбоподателя, FRA призна, че „*жалбоподателят [е] изключително точен, отправяйки конкретни твърдения, които наистина трудно могат да се повярват [...], но без да предостави и най-малка индикация за истинността на думите му, да не говорим за свидетелски показания/декларации или какъвто и да е друг вид доказателства*“.

19. Освен това FRA отбеляза, че настоящата жалба е подадена повече от четири години след като жалбоподателят е напуснал Агенцията. При тези обстоятелства FRA е трябвало да балансира законния интерес на бившия член на персонала за провеждане на разследване и необходимостта FRA да избегне всякакво неоправдано влошаване на работната среда в резултат на такова разследване.

20. Накрая, FRA също така посочи, че ако приеме предложението за приятелско решение на омбудсмана, тя ще трябва да приеме ново решение, което след това да може да бъде оспорено от жалбоподателя пред съдилищата на ЕС, като по този начин отново се възобнови срокът, който вече е изтекъл. Според FRA в такъв случай е съществувала възможност тя също да бъде подведена под отговорност и да бъде задължена да заплати обезщетение, което би било „нежелано“.

21. В становището си жалбоподателят изразява разочарованието си от правните аргументи на FRA, които показват непознаване на последиците от психическия тормоз спрямо служителите. Освен това, както отбелязва Съдът на публичната служба в неотдавнашно решение относно случай на психически тормоз, в който е участвала FRA, назначеният от FRA следовател по това дело е стигнал до заключението, че действително съществува „*интензивна атмосфера на страх*“ в съответния отдел на FRA [1] .

22. Омбудсманът изразява съжаление относно отхвърлянето от страна на FRA на нейното предложение за приятелско решение. Въпреки че омбудсманът счита, че FRA е

обяснила и обосновала по подходящ начин поведението си във връзка с издаването на дипломата, това не променя факта, че FRA все още отказва да проведе подходящо и задълбочено разследване по въпроса за предполагаемата изолация на жалбоподателя. Доводите, изтъкнати от FRA в подкрепа на позицията ѝ, обаче не са убедителни.

23. Първо, FRA признава, че в това отношение твърденията на жалбоподателя са много точни. По-специално следва да се отбележи, че жалбоподателят е споменал предупреждения и инсталирането на охранителна камера. FRA не е изразила никаква позиция по отношение на истинността на тези твърдения. Освен това жалбоподателят посочи няколко свидетели по име, които биха могли да подкрепят твърденията му. При тези обстоятелства е много трудно да се приеме, че от FRA не следва да се изисква да провежда разследване, за да установи истинността на твърдените факти.

24. От друга страна, дори да се предположи, че FRA е имало право или дори е било задължено да извърши претегляне между интересите на жалбоподателя, който вече не е член на неговия персонал, и интереса на службата, не е ясно защо в настоящия случай FRA все още трябва да откаже да извърши подходящо разследване в интерес на службата. Ако твърденията на жалбоподателя действително са основателни, тогава би било в интерес на службата да предприеме необходимите мерки именно за предотвратяване на повторянето на подобни събития в бъдеще.

25. Трето, що се отнася до възможните финансови последици от преразглеждането на случая от страна на FRA, омбудсманът счита, че ако твърденията на жалбоподателя са основателни, би било в съответствие с принципите на добра администрация да се предприемат подходящи мерки, включително да се осигури подходящо обезщетение за вредите, за които се твърди, че са претърпели.

26. Като се има предвид фактът, че FRA внимателно е разгледала приятелското решение на Омбудсмана и дори е потърсила външно правно становище, преди да даде своя отговор, изглежда, че не би било полезно да се направи проектопрепоръка на този етап, тъй като изглежда малко вероятно тя да бъде приета. Поради това омбудсманът ще приключи настоящото разследване с критична забележка за установяване на лошо администриране.

Извод

Въз основа на проверката на тази жалба омбудсманът я приключва със следната критична забележка:

Агенцията за основните права е извършила лошо администриране, като е отказала да проведе подходящо и задълбочено разследване на твърденията на жалбоподателя за психически тормоз.

Жалбоподателят и Агенцията на Европейския съюз за основните права ще бъдат

информирани за това решение.

Емили О'Райли

Съставено в Страсбург на 5 декември 2014 година.

[1] Дело F-58/10 *Allgeier / FRA* , решение от 18 септември 2012 г., все още непубликувано в Сборника, точка 35. Това дело се отнася до твърдения за психически тормоз в рамките на FRA, в които участват и някои от лицата, които също са участвали във фактите, стоящи в основата на настоящото дело.